

lemmer af Udvalget i en Afdeling af Betænkningen have fremsat nogle Udtalelser, hvoraf det skulde i følge, at der ikke er nogen paa-trængende Fornødenhed til en saadan Hjælp; men naar jeg nærmere undersøger, hvad der er fremsat i disse Udtalelser, tror jeg dog ikke, at man kan blive overbevist deraf. Hvad staar der nemlig i Betænkningen? Der staar, at Eiendommene ganske vist ere sunkne i Værdi, men at man jo maatte iforveien vide, at dette vilde ske; man maatte ved Koloniatlovens Strafftraden være fuldkommen overbevist om, at Eiendommene ikke alene ikke vilde stige i Værdi, men at de maatte vedblive at synke i Værdi, saaledes som de have gjort i de sidste 13—14 Aar. Der staar fremdeles, at adskillige Plantager ganske vist ere gaaede ud af Dyrkning, men at man ogsaa kunde vide dette iforveien. Ja, det tror jeg ligeledes, men jeg ser ikke at Stillingen paa St. Croix bliver mindre trængende, fordi man har vidst det iforveien. Maasse have Mange, som have haft med Sagen at gjøre, sagt, at det sandsynligvis vilde blive sørgelige Aar, man gif imøde; men fordi man har forudsat dette, bliver Trangen, Røden, Fornødenheden til Hjælp dog affuget lige stor. Der staar videre bemærket i det samme Stykke af Betænkningen, at disse Symptomer ikke kunne have noget Foruroligende ved sig, fordi de, som sagt, kunde forudses, og fordi Produktionen har holdt sig omtrent paa samme Høide i de sidste 20 Aar. Jeg tror, at det er et vigtigt Syn, hvormed man ser paa Sagen, naar man mener, at Produktionen har holdt sig omtrent paa samme Høide i de sidste 20 Aar; thi den er virkelig sunken. Man vil finde, at der nu produceres eller udføres, vil, jeg hellere sige, en Fjerdedel mindre Sukker end i Aaret 1850, og det er dog en saare betydelig Nedgang. I Lovet af den sidste halve Snes Aar har Produktionen ganske vist været omtrent den samme, nemlig 14 à 15 Millioner Pund om Aaret, men det maa tages i Betænkning, at Priserne paa samme Tid ere faldne, at Omkostningerne ere stegne, og at Arbejdslønnen derude er bleven høiere, end den tidligere har været. Banse-ligheden ved at dyrke Sukker er stegen betydelig, og Provenuet er derfor virkelig langtfra

det samme nu, som det var for 10 til 15 Aar siden, om end Udførselen maasse kan være den samme. Det maa staa fast, at St. Croix virkelig er i en meget beklagelig Tilbagegang; og dette vil kunne ses, naar man blot betænkter, at omtrent $\frac{1}{7}$ af det dyrkede Land paa denne Tid i den sidste Snes Aar er gaaet ud af Dyrkingen; at der altsaa for 20 Aar siden dyrkedes $\frac{1}{6}$ mere Land end nu; at der ingen Udfigt er til, at dette kan blive bedre, saaledes som Forholdene nu ere; at, som jeg nys bemærkede, Udførselen nu er en Fjerdedel mindre end for en Snes Aar siden, og at Eiendomspriserne der ere sunkne ganske forfærdeligt, saaledes at de kunne siges næsten kun at være det Halve af, hvad de vare for en god Snes Aar siden. Man siger, at der er Undtagelser, men netop dette viser, at Reglen er den anden. Jeg vil til lige gjøre opmærksom paa, at disse Undtagelser, naar man nærmere ser efter, ville vise sig at have meget Lidt at betyde; thi det vil da vise sig, at der ved dem kun er Tale om nominelle Salgspriser. Søregne Omstændigheder have medført, at den og den Plantage er bleven solgt for den og den Pris, men Ingen har ment, at den var saa Meget værd; i Virkeligheden er Plantagernes Pris sunken til henved Halvdelen. Hvad der intidertid i mine Dine synes, det mest Farlige og Uengstelige ved det Hele, er, at en Sukkermark paa St. Croix, som dyrkes med Flid, Sver og Dygtighed, næsten ikke formaar at præstere meget mere end Halvdelen af det Produkt, som præsteres paa samme Areal paa de forstjellige engelske Der. Hvorledes, er det under saadanne Forhold muligt for Den at kunne konkurrere med de andre? Dette kan læses i Guvernørens Indberetning, der er trykt som Bilag til Betænkningen, og som indeholder mange interessante Oplysninger; men med Hensyn til hvilken jeg kun skal beklage, at den er lidt for lang, saaledes at ikke saa Mange fristes til at læse den. Man vil af denne Beretning se, at det er rigtigt, at anlage, fordi det er det Sædvanlige paa nogenlunde vel-dyrkede Steder, at en Acre — det vil sige $\frac{5}{7}$ Tønde Land — skulde kunne præstere et Fad Sukker, det vil altsaa, sige 1,500 Pd.